

*Május 4.
Tűzoltók világnapja*

Kedves Gyerekek!

Emlékszem, hogy mennyire szeretitek a különleges nagy autókat, mint a rendőrautót, mentőautót, kukásautót és a tűzoltóautót. Mindig a kerítésnél álltatok és széles mosollyal az arcotokon néztétek az elsiető járműveket, közben pedig kacagva mondtátok, hogy „Ninó-ninó...”.

Ezért a Tűzoltók világnapja alkalmából szerettem volna nektek egy kis meglepetéssel készülni.

Találtok a gyűjteményben kreatív ötleteket, mondókákat és egy mesét is.

Remélem sikerült örömet okozni nektek ☺

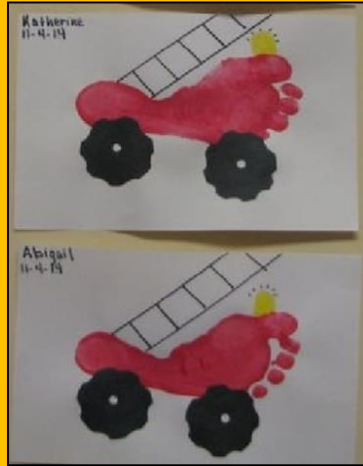
Jó szórakozást kívánok! ☺

Bogi

Hozzávalók:

- Festék,
- Ecset,
- Színes papír,
- Ceruza,
- Olló,
- Gyermek talpa

Hozzávalók:

- Festék,
- Ecset,
- Olló,
- Ceruza,
- Színes papír,
- A gyermek tenyere

Hozzávalók:

- Papír tányér,
- Festék,
- Ecset,
- Olló

Hozzávalók:

- Wc papír guriga,
- Színes papír,
- Olló,
- Ragasztó,
- Ceruza

Hozzávalók:

- Wc papír/Kéztörölő guriga,
- Festék,
- Ecset,
- Olló,
- Ragasztó,
- Színes papír

Hozzávalók:

- Színes papír,
- Olló,
- Ragasztó

Hozzávalók:

- PET palack,
- Csipesz,
- Cd,
- Krepp papír/Festék,
- Olló,
- Ragasztó,
- Ceruza

Hozzávalók:

- Tojástartó,
- Wc papír guriga,
- Festék,
- Ecset,
- Olló,
- Színes papír,
- Ceruza,
- Ragasztó

Mondókák

Kék lámpája villogó,
Szirénája vijjogó.
Nem ok nélkül szirénáz,
Siet, hogyha ég a ház.

Hogyha a házad lángra kapott,
Hívd fel és jönnek a lánglovagok,
Piros paripájuk sok kerekes,
Ellenfelük gyakran rettenetes.
Nem fog ki rajtuk se tűz, se hő,
A hősiességük szupererő,
Ha utolérne a katasztrófa,
Bízd magad bátran a tűzoltókra.

Tüzet oltani veszélyes,
Az égő tűz szeszélyes.
A tűzoltó bátor ember,
Olyat tesz ő, mit más nem mer!

Tűznek lángja ide kap, oda kap,
Szár az ágba bele kap, bele kap.
Táncát járja libegőn-lobogón,
Térül fordul sziszegőn, ropogón.
Gyertek gyorsan sietőn, lihegőn,
Oltuk gyorsan, mielőbb-mielőbb!
Vödröd hozd ide már, ide már,
Öntséd nyakon szaporán, szaporán!

Piros az én autóm, sziréna van rajta.
Megugatja a Bodri, ha a hangját hallja.
Felveszem a sisakom, a piros ruhám,
Olyan leszek én is majd, mint az apukám.
Kezemben a spriccelő, Oda megyek én,
Ahol tüzet kell oltani, a föld kerekén.
Ha megnövök, akkor én is, tűzoltó leszek,
Ám addig a Bodri kutyán gyakorlom ezt.

Tütü, a tűzoltóautó

Kalandia fővárosában, Szuperhéten élt a kicsi tűzoltóautó, Tütü. No, ebben az első mondatban három furcsa név is szerepelt, igaz? Vegyük hát őket szépen, sorban, és nézzük meg, miért ez a nevük!

Kalandia tele van csupa-csupa kalanddal. Lakói nagyon szeretik, hogy városai és települései mindig tartogatnak a számukra valami izgalmas meglepetést. Egyszer a folyók változnak hullámvasúttá egy napra és a gyerekek szabadon utazhatnak rajtuk egészen az óvodáig és vissza, máskor pedig palacsinta eső esik, így aznap kicsi és nagy egész nap tömheti a hasát a kedvenc édességével. Feltéve, hogy szereti...

És hogy miért hívják Kalandia fővárosát Szuperhétnek? Természetesen azért, mert itt a hét minden napjára jut valami szuper kaland. A hétfő a langyos eső. Minden hét elején egy órán keresztül esik a langyos, nyári zápor. Igen, télen is. Ilyenkor a város lakói felveszik gumicsizmáikat, esőkabátjaikat, és együtt ugrálnak a pocsolyákban, vagy épp megpróbálják átugrani azokat. Kedden cuki szőrmukik jönnek hosszas dögönyözésre, de aki nem dögönyözni akar, az számháborúozhat vagy vízibombásat is játszhat velük. A szerda a szivárványcsúszdáé, a csütörtök a felhőderbié, a péntek a csokifagyihegymászásé, a szombat az éjszakai cirkuszé (mert másnap ott sem kell bölcsibe, oviba menni), és a vasárnap a virágfüggőágyak napja, ahol meseszép függőágyakban ringatózva pihenhetik ki a város lakói az egész heti kalandokat.

Most, hogy megfejtettük Kalandia és Szuperhét nevét is, lássuk, miért hívják a kis tűzoltóautót Tütünek!

Amikor Tütü még egészen picike tűzoltóautó volt, nagyon félt a tűztől. Amikor csak meglátott akár csak egy icipici gyufalángot, elkezdett dadogni, és ahelyett, hogy szólt volna valakinek, hogy tűz van, csak annyit tudott eldadogni, hogy tütü-tütü-tütü... Nem telt sok időbe, hogy társai elkezdjenek gúnyolódni ezen, hisz ki látott még olyat, hogy egy tűzoltóautó fél a tűztől, ugye?

Tütü ezért egyre visszahúzódóbb lett, egy idő után már nagyon nem szeretett oviba járni, de ezt nem mondta meg a szüleinek, mert tudta, hogy nekik dolgozniuk kell azért, hogy Kalandiában, és azon belül Szuperhéten mindig minden rendben legyen, és hogy a napi kalandok békésen teljenek.

Tütünek volt egy barátja, Dodó, a rendőrautó. Őt nem azért hívták így, mert dadogott, csak így hívták és kész. Dodó soha nem csúfolta Tütüt, szívesen félrehúzódott vele a többiek elől és órákig tervezgették, hogy hogyan fogják biztosítani a szuperheti kalandok háborítatlanságát, ha majd felnőnek. Ilyenkor, képzeletben Tütü egyáltalán nem dadogott. Száz és száz hősiest tettett hajtott végre, amiben mindig megmentett egy-egy kalandot, vagy egy-egy veszélybe került embert.

Álmodozás közben tehát Tütü egyáltalán nem volt bátortalan, sőt, leginkább bátornak volt nevezhető. Ám nap végén, amikor elő kellett jönni az ovi biztonságos sarkából, ismét csak egy félszeg és dadogós tűzoltó autócska volt, aki a tűztől félt a leginkább és ezt nagyon szégyellte is.

Történt, hogy egy átlagos keddi napon Tütü és Dodó nagy riadalom hangjaira lett figyelmes az oviban. Tűz van, gyerekek, igyekezzetek! El kell hagynunk az ovit. – mondta az óvónéni lassan, de nyugtalanul. Dodó azonnal el is indult a többiekkel, hogy minél előbb elhagyja az épületet, azonban senki nem vette észre, hogy Tütü annyira meg volt rettenve, hogy meg sem moccan. Jó pár perc kellett neki, hogy legyőzze rémületét és elinduljon kifelé. Ám eddigre már majdnem az egész ovi lángokban állt. Tütü fecskendőjét maga előtt tartva locsolt maga elé és úgy törte át magát a lángokon. Már majdnem ki is ért az oviból, amikor rémült nyüszögésre lett figyelmes. Egy aprócska szőrmuki remegett a sarokban, - hiszen a kedd a szőrmukik Szuperhetes napja - kezében a konyhából elcsent gyufa, amivel ügyetlenül játszott és abból lett a baj. Tütü meglátva a rémülten sírdogáló szőrmukit egy percig nem gondolkodott. Bátran átverekedve magát a lángokon odagurult a kis muki elé, és közben kinyújtotta felé kosaras létráját. A megrettent szőrmuki gyorsan beugrott a kosárba, és Tütü már sarkon is fordult, és száguldott vele kifelé a lángokban álló óvodából. Fecskendőjével még nagyobb vízugarat fűjt, és az így szűk járaton néhány másodperc alatt ki is jutottak épségben a szabadba. Az épület előtt rémülten várta őket az ovi apraja-nagyja. Amikor meglátták Tütüt a kis szőrmukival, mindenki boldog örömujjongásban tört ki, Tütü pedig büszkén látta, hogy milyen szeretettel és csodálattal jönnek oda hozzá a kicsik és nagyok, hogy lássák, ki az, aki megmentette a kicsi szőrmukit.

Onnantól kezdve senki sem gondolta róla, hogy gyáva vagy nevetséges, amiért félt a tűztől. Ám onnantól Tütü már nem is félt tőle, mert tudta, hogy minden adottsága megvan hozzá, hogy legyőzze, még ha olyan félelmetes is.

Beszélgétek meg anyával vagy apával, hogy mit láttok a képen? ☺

